

ФАШИЗМ і НАЦИЗМ

ТА НЕОФАШИЗМ З НЕОНАЦИЗМОМ

План

- 1. Фашизм
- 2. Націонал-соціалізм
- 3. Подібності та відмінності двох ідеологій
- 4. Неофашизм
- 5. Неонацизм
- 6. Висновок
- 7. Використана література

Фашизм

Фашизм – це політична ідеологія, заснована на тотальній владі держави, повного підпорядкування особистості соціуму. Для даної течії характерна наявність культу особи правителя, однопартійної системи управління, постулювання переваги однієї нації над іншими народами. У чистому вигляді даний режим існував в Італії часів Муссоліні, Румунії, Іспанії, Португалії, Бразилії та інших країнах.

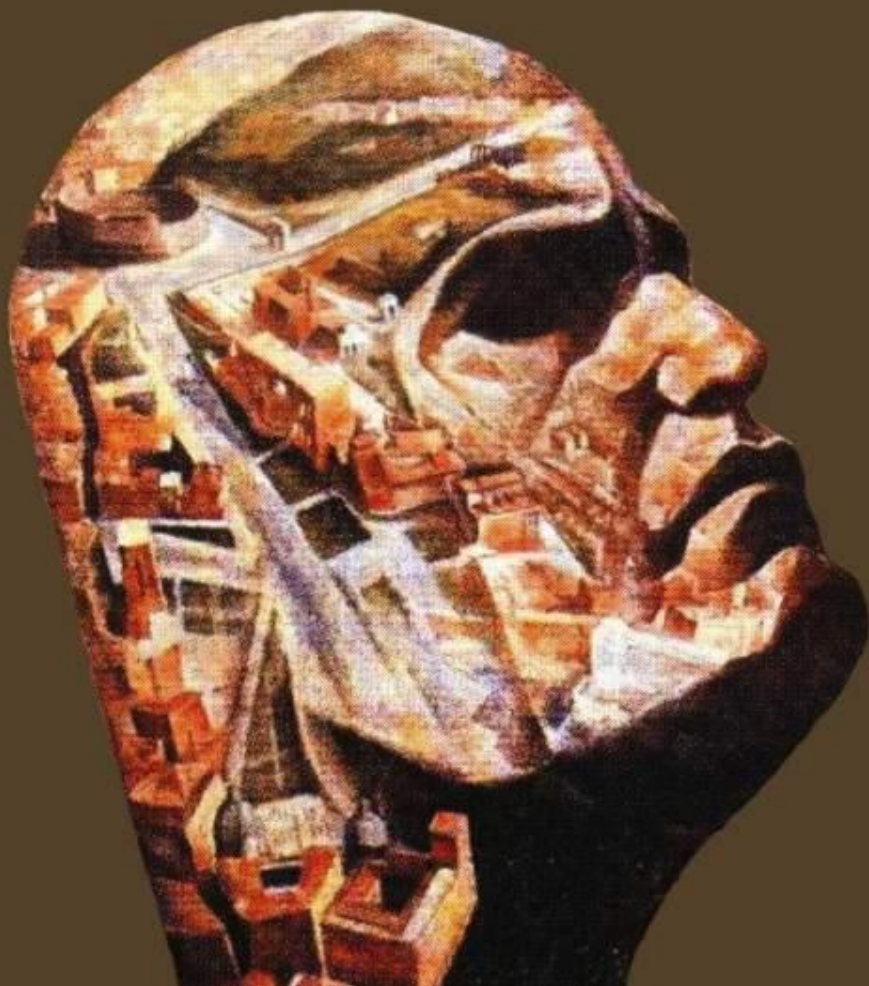
Як організований рух фашизм виник 1919 р. в Італії на чолі з Беніто Муссоліні і згодом став універсальним поняттям для означення численних організацій і груп, що почали виникати і діяти практично у всіх європейських країнах у міжвоєнний період, а також встановлених ними режимів там, де вони прийшли до влади.

Спочатку — самоназва політичного руху в Італії під Беніто Муссоліні, який правив з 1922 по 1943 рр. Уже в 1920-і роки, супротивники фашизму поширили поняття на інші праві, авторитарні, тоталітарні і націоналістичні режими, диктатури та на політичні групи, в тому числі на німецький націонал-соціалізм хоча вони самі себе не називали словом «фашизм» та за своїми ідеологіями і політичними практиками дуже відрізнялися від італійського фашизму.

Фашизм з італійської — «зв'язка», «об'єднання», що означає об'єднання в єдине ціле правих і лівих політичних спектрів. Фашизм бере свій початок в італійському націоналізмі часів Першої світової війни і був заснований Беніто Муссоліні, який раніше був одним з лідерів Італійської соціалістичної партії.

Беніто Муссоліні

Фашистський диктатор Італії.

Націонал-соціалізм - НАЦИЗМ

Нацизм (націонал-соціалізм) – це симбіоз націоналістичної ідеології з соціалістичною формою правління, в результаті якого формується вкрай праве за своїми поглядами уряд, вороже відноситься не тільки до конкурентів в боротьбі за владу, а й іншим націям. Нацизм в чистому вигляді був реалізований лише в Німеччині часів Третього Рейху і зараз знаходиться поза законом як політична ідеологія.

Націонал-соціалізм являє собою одну з різновидів тоталітаризму.

Нацизм заснований на теоріях расової ієрархії і соціального дарвінізму. Німецькі народи (так звана нордична раса) були зображені як втілення кавказьких «арійців» і «вища раса». На противагу як капіталізму, так і комунізму він був спрямований на подолання соціальних відмінностей, з усіма частинами однорідного суспільства, які прагнуть до національної єдності і традиціоналізму, і те, що він розглядав історичні території Німеччини як додаткові землі для розширення.

Термін «націонал-соціалізм» виник із спроб створити націоналістичне перевизначення «соціалізму» в ролі альтернативи інтернаціонального марксистського соціалізму і капіталізму вільного ринку. Нацисти прагнули досягти цієї «людської спільноти» (нім. Volksgemeinschaft) з метою об'єднання всіх німців як національних товаришів, в той же час без урахування тих, хто вважався чужинцем суспільства чи був представником іншої раси (нім. Fremdvölkische). Він відхилив марксистську концепцію класової боротьби, ідеї класової рівності і міжнародної солідарності, і прагнув захистити приватну власність і бізнес.

1933 г.

ПРИЧИНИ:

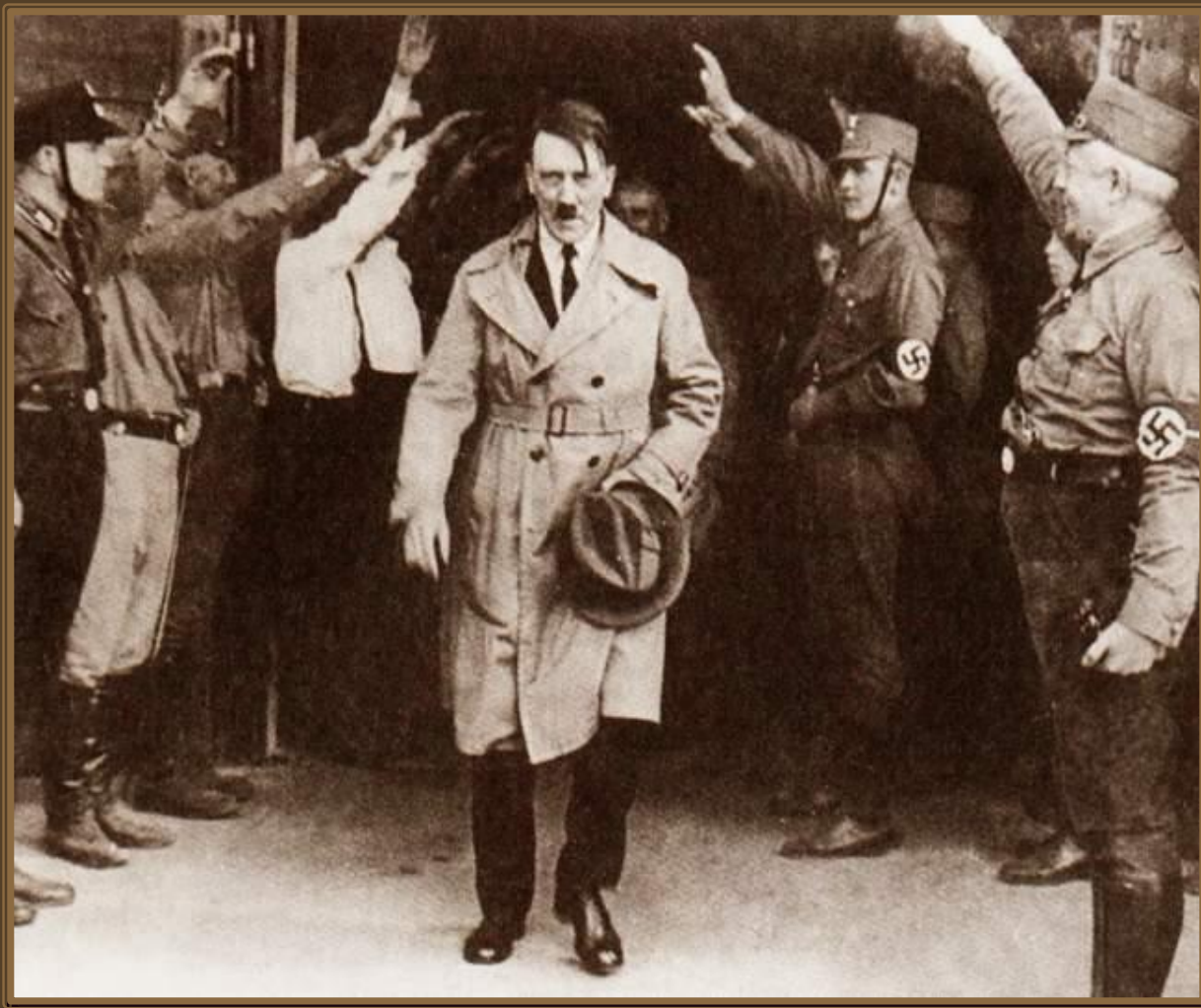
Яма кризи глибше, ніж у других.

Розкол соціалістів і комуністів.

Монополії підтримали Гітлера.

Ображені почуття німців.

Прихід
Гітлера до
влади в
Германії.

Адолф ГИТЛЕР

Рейхсканцлер
фашистської Германії
в 1933 – 1945 гг.

Подібності та відмінності двох ідеологій

У теорії нацизму расова приналежність є принциповою. Ворог визначається відповідно до його національності. Стверджується неможливість його переконання і виховання, потрібно тільки повне фізичне усунення. У фашизмі нічого подібного не було.

Для нацизму вищою цінністю був народ (у Німеччині це була арійська раса), а фашисти ставили вище за все держава.

За часів Третього Рейху нацисти серйозно конфліктували з Церквою, в той же час в Італії при фашистах Церква навіть зміцнила свої позиції. Нацисти були по суті своїй язичниками і містиками. Це виражалося в широкому застосуванні язичницьких символів і повальне захоплення нацистських лідерів окультними науками, східними релігіями, християнськими ересеями, а також пошуком Священного Граалю.

Нацизму був характерний культ традицій і неприйняття чогось нового. Капіталістичне устрій суспільства тісно пов'язувалося з діяльністю єврейської раси. Італійський фашизм, навпаки, активно дружив з капіталістами, які в той час активно фінансували діяльність правлячої партії.

У 1933 році Гітлер і його нацистська партія спалили рейхстаг і звинуватили в цьому своїх супротивників - комуністів. Почалися жорсткі репресії, і, перемагши на виборах 30 січня 1933, партія Гітлера прийшла до влади.

В Італії фашизм прийшов до влади в 1922 році після перемоги Муссоліні на виборах, до цього партія фашистів мала місце в парламенті.

У фашизму в Італії та нацизму в Німеччині існує багато схожого. В обох країнах були створені концтабори, куди поміщали незадоволених правлячим режимом. Обидві держави почали активно втручатися в економіку. Масові репресії стали основною опорою уряду, створювалися таємні поліції і заохочувалися донесення.

Неофашизм

Неофашизм - термін, застосовуваний для позначення ряду праворадикальних організацій і рухів, які в ідейно-політичному відношенні успадковують фашистським організаціям 1920-1940-х років, розпущеним після Другої світової війни. Неофашисти виявляють схильність до політичного екстремізму, використовують терористичні форми діяльності.

Прагнучи нерідко відгородитися в обстановці несприятливого для Фашизму співвідношення сил від скомпрометували себе фашистських рухів минулого, неофашисти виявляють на практиці проте свою глибоку ідейно-політичну зв'язок з формами фашизму, сформованими між двома світовими війнами. Найважливіші відмінні риси всіх неофашистських політичних течій і організацій - войовничий антикомунізм і антирадянщину, крайній націоналізм, расизм (відкритий чи більш-менш прикритий), критика з ультраправих позицій буржуазних урядів (навіть найконсервативніших), що діють в рамках буржуазної парламентської системи; застосування насильницьких, терористичних методів політичної боротьби. Політичні та ідеологічні позиції Н. відображають настрої і інтереси найбільш реакційних елементів буржуазії.

Неонацизм

Неонацизм - загальна назва ідеології політичних або громадських рухів, що виникли після Другої світової війни, які сповідують націонал-соціалістичні або близькі до них погляди або що оголошують себе послідовниками Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії (NSDAP) .

Неонацизм запозичує елементи від нацистської доктрини, зокрема шовінізм, фашизм, расизм, ксенофобію, гомофобію і антисемітизм. Заперечення Голокосту є його характерною рисою, так само як, наприклад, використання нацистської символіки і оспівування Адольфа Гітлера. Це пов'язано з підйомом рухів НС-скінхедів в багатьох країнах світу.

У деяких європейських і латиноамериканських країнах прийняті закони, що забороняють публічне висловлювання пронацистських, расистських, антисемітських і антигомосексуальних поглядів. Використання нацистської символіки законодавчо заборонено в країнах Європи з метою боротьби з неонацизмом.

ВИСНОВОК

- Фашизм – це політична ідеологія, заснована на тотальній владі держави, повного підпорядкування особистості соціуму. Для даної течії характерна наявність культу особи правителя, однопартійної системи управління, постулювання переваги однієї нації над іншими народами. У чистому вигляді даний режим існував в Італії часів Муссоліні, Румунії, Іспанії, Португалії, Бразилії та інших країнах.
- Нацизм (націонал-соціалізм) – це симбіоз націоналістичної ідеології з соціалістичною формою правління, в результаті якого формується вкрай праве за своїми поглядами уряд, вороже відноситься не тільки до конкурентів в боротьбі за владу, а й іншим націям. Нацизм в чистому вигляді був реалізований лише в Німеччині часів Третього Рейху і зараз знаходиться поза законом як політична ідеологія. Націонал-соціалізм являє собою одну з різновидів тоталітаризму.
- Неонацизм - загальна назва ідеології політичних або громадських рухів, що виникли після Другої світової війни, які сповідають націонал-соціалістичні або близькі до них погляди або що оголошують себе послідовниками Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії (NSDAP) .
- Неофашизм - термін, застосований для позначення ряду праворадикальних організацій і рухів, які в ідейно-політичному відношенні успадковують фашистським організаціям 1920-1940-х років, розпущеним після Другої світової війни. Неофашисти виявляють схильність до політичного екстремізму, використовують терористичні форми діяльності.

Використана література

- <http://initiativenational.blogspot.com/2013/11/new-article.html>
- <https://uk.wikipedia.org/wiki/Фашизм>
- <https://uk.wikipedia.org/wiki/Націонал-соціалізм>